

debita solvo. Nec Moises, dux et legista Israhelitici populi et ipsius Dei eloquio c. 789—796
dignus, utilem^a alienigenae spreuit^b ammonitionem, sed^c grata suscepit mente, quod^{Exod. 18, 17 sq.}
utile aligenigena^d dedit consilium. Ita et vos facere credo, si me alienum^a quidem
vobis utilia fundere cognoscitis. Quae sunt utilia, nisi quae Deus mandavit? Quid
5 est quod mandavit Deus? Ut breviter ostendit: 'Deverte a malo et fac bonum'. Item Ps. 33, 15.
per alium prophetam: 'Indicabo tibi, o homo, quid sit bonum aut quid Deus requirat Mich. 6, 8.
a te: facere iudicium et iustitiam et sollicitum ambulare cum Deo tuo'. Si enim
terreno regi sollicite servire debemus, quanto magis regi caelesti! Hoc enim seculare
servitium saepe dubium est, illud semper certum. Hoc morte finit, illud mercede
10 aeterna remuneratur.

Nec mihi opus est quasi nescientibus singula virtutum nomina vobis pandere,
sed de earum quasi scientes observatione vos generaliter ammonere. Tamen quod
unusquisque intentius amat, hoc saepius audire desiderat. Ideo primo vos ammoneo^{Matth. 22, 40.}
de dilectione, quae est in Deo vel in proximo, in quibus duobus praeceptis tota lex
15 pendet et prophetae. Dilectio enim Dei est eius mandata tota intentione conservare
et eum omnibus seculi huius delectationibus antepone. Dilectio proximi est ea: Matth. 7, 12.
alteri non facere quae tibi non velis fieri ab altero. Horum duorum praeceptorum
flores sunt pax patientia et humilitas, bonitas, benignitas et misericordia, iustitia
iudicium, defensio miserorum, elemosina pauperum, castitas corporis, orationum in-
stantia, ieiunii assiduitas, linguae utilitas et modestia totius corporis. Horum autem
20 florum fructus est vita aeterna, ad quam nos pervenire ille concedat, qui nos suo
sanguine redemit et in filios suae dilectionis adoptavit, Iesus Christus dominus noster.

70.

Alcvinus Vulfhardo abbati Anglico monachum poenitentem commendat.

c. 789—796.

25 Codd. A 1 fol. 13—14, A 2 fol. 161', A 1* p. 19 (n. 11), ubi initium deest^a.
Ed. J 1.

PIO PATRI VULFHARDO ABBATI¹ ALBINUS HUMILIS LEVITA SALUTEM.

Gaudeo de salute et prosperitate vestra; fiduciam habens nostre parvitat^{is} me-
moriam vos habere in Christo, qui nos coniunxit in caritate.

30 Inveni oviculam istam per negligentiae precipitia^b errantem; quam misericordia
motus sedula ammonitione reduxi in domum discipline nostre, alligans vulnera eius, Luc. 10, 34.
infundens oleum et vinum. Quam tuae pietati, pater mitissime, remitto; suppliciter
obsecrans, ut eam benigno ac^c familiari animo suscipias pro eius amore, qui nos
omnes per abrupta scelerum errantes propriis humeris, congratulantibus angelis, in
35 domum diliciarum^d suarum revexit. Noli eam per austeritatem repellere a te, quam
Christus per misericordiam recollegit^e ad se, immo et poenitenti occurrit, ruensque in
amplexus, reduxit in domum conviviorum. Quodsi invidiosus aliquis suadet, ut repellas

^a) vox incerta. ^b) spevit A 1. ^c) sed — fundere in fine folii 12^r scripta iam legi non possunt.

^d) sic cod.

40 70. ^a) Lemma: Epistola Albinus magistri ad Pulehardum abbatem Hoddahelmi A 1.

^b) hic incipit A 1* folio exciso. ^c) hac A 2. ^d) delic. corr. in diliciarum A 2. ^e) recollexit
superscr. vel -git A 2.

1) non abbati Turonensi, ut Jaffé quondam opinatus est, sed abbati Anglico monasterii incerti,
postea episcopo Herefordensi (800—822) cf. Stubbs Registr. sacr. Anglican. 171, Gray Birch Cartular.

45 Saxon. I, 357. 358. 416. 420. 427. 433. 435. 439. 446 etc., Sickel Alcuinstudien p. 509. 519 n. 3.